

ความตกลงทางการค้า
ระหว่าง
รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย
กับ
รัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

รัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทยและรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน ซึ่งต่อไปนี้จะเรียกว่า
“ภาคีคู่สัญญา”

คำนึงถึงผลประโยชน์ร่วมกันในการเสริมสร้างและพัฒนาความสัมพันธ์ทางการค้า การขยาย
และการสร้างความหลากหลายของการแลกเปลี่ยนเชิงพาณิชย์ อีกทั้งเพิ่มระดับของความร่วมมือทาง
การค้าบนพื้นฐานของความเสมอภาค ไม่เลือกปฏิบัติและการคงไว้ซึ่งผลประโยชน์ร่วมกัน

จึงได้ตกลงกันดังต่อไปนี้

ข้อ ๑

วัตถุประสงค์

ภาคีคู่สัญญาจะดำเนินมาตรการที่เหมาะสมเพื่อส่งเสริม อำนวยความสะดวก และพัฒนา
ความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการค้าระหว่างสองประเทศ โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบ
ของแต่ละประเทศ

ข้อ ๒

สัญญาทางพาณิชย์

การนำเข้าและส่งออกสินค้าและการบริการที่มีถิ่นกำเนิดหรือส่งออกไปในดินแดนของภาคี
คู่สัญญาจะต้องเป็นไปตามสัญญาทางพาณิชย์ที่ทำขึ้นระหว่างบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลของภาคี
คู่สัญญา โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบของภาคีคู่สัญญา

จะไม่มีภาคีคู่สัญญาใดต้องรับผิดชอบต่อความรับผิดชอบของบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลที่เกิดขึ้น
จากสัญญาทางพาณิชย์ดังกล่าว

ข้อ ๓

ระบบเงินตรา การรับ และการชำระเงิน

ให้การชำระเงินทั้งปวงที่เป็นเงินตราต่างประเทศที่เกิดขึ้นจากการใช้ประโยชน์จากความตกลงนี้
และการชำระบัญชี จะกระทำในสกุลเงินตราที่สามารถใช้ได้โดยเสรีโดยให้เป็นไปตามกฎหมายของภาคี
คู่สัญญา หรือวิธีการชำระเงินอื่น ๆ ที่เป็นที่ยอมรับในทางปฏิบัติของการค้าระหว่างประเทศ โดยต้อง
ไม่ขัดกับกฎหมายของภาคีคู่สัญญา

ข้อ ๔

การเข้าร่วมในนิทรรศการและงานแสดงต่าง ๆ

๑. ภาควิชาสัญญาแต่ละฝ่ายจะสนับสนุนให้ บริษัทและสถาบันทางการค้าของตนเข้าร่วม ในกิจกรรมส่งเสริมการค้าเฉพาะด้าน กิจกรรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ เช่น การจัดนิทรรศการ คณะผู้แทนการค้า การสัมมนา และงานแสดงสินค้าที่จัดขึ้นในอาณาเขตของภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง และจะดำเนินการเท่าที่จะเป็นไปได้ให้บริษัทและสถาบันทางการค้าของภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง มีสิ่งอำนวยความสะดวกที่จำเป็น

๒. ภาควิชาสัญญาแต่ละฝ่ายจะยกเว้นอากรศุลกากร หรือภาษีอื่นใด ภายใต้บังคับตามกฎหมาย หลักเกณฑ์ และกฎระเบียบของตน สำหรับรายการสิ่งของที่มีถิ่นกำเนิดในภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่ง ซึ่งมีได้มุ่งเพื่อการจำหน่าย ดังต่อไปนี้

(ก) สินค้าและวัสดุที่นำเข้าสำหรับงานแสดงหรือนิทรรศการชั่วคราวซึ่งจะต้องนำกลับคืน ไปยังประเทศถิ่นกำเนิด

(ข) ตัวอย่างสินค้าที่ไม่มีมูลค่าในเชิงพาณิชย์

ข้อ ๕

การจัดตั้งสำนักงานการค้าหรือศูนย์เพื่อการค้า

เพื่อที่จะอำนวยความสะดวกและพัฒนาการแลกเปลี่ยน สินค้า การบริการและข้อมูลการค้า ระหว่างทั้งสองประเทศ ภาควิชาสัญญาแต่ละฝ่ายจะอนุญาตให้ภาควิชาสัญญาอีกฝ่ายหนึ่งจัดตั้งสำนักงาน การค้าหรือศูนย์เพื่อการค้าในดินแดนของตน โดยให้เป็นไปตามกฎหมายและกฎระเบียบของประเทศ เจ้าภาพ

ข้อ ๖

ความร่วมมือของการค้าและการแลกเปลี่ยนคณะผู้แทนการค้า

ภาควิชาสัญญาตกลงที่จะสนับสนุนหอการค้าของตน ให้ร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพ แลกเปลี่ยนคณะผู้แทนการค้า และจัดการสัมมนาและการประชุมพิเศษเพื่อสร้างความคุ้นเคยกับ ผลิตภัณฑ์ของแต่ละฝ่ายและการตลาดของผลิตภัณฑ์เหล่านั้น รวมทั้ง จัดให้มีสิ่งอำนวยความสะดวก ที่จำเป็นเพื่อการนี้

ข้อ ๗

คณะกรรมการร่วมทางการค้า

๑. ภาควิชาสัญญาตกลงที่จะจัดตั้งคณะกรรมการร่วมทางการค้า ประกอบด้วยผู้แทนของหน่วยงาน ที่เกี่ยวข้องของตน ระดับของหัวหน้าคณะกรรมการร่วมทางการค้า จะถูกกำหนดตามความเหมาะสมโดย ความเห็นพ้องกันของภาควิชาสัญญา

๒. ให้คณะกรรมการร่วมทางการค้าประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ณ เวลาและสถานที่ที่ทั้งสองฝ่าย ต่างสะดวกตามความเห็นพ้องกันของหน่วยงานแต่ละฝ่าย การติดต่อสื่อสารในประเด็นนี้จะดำเนินการ ผ่านทางช่องทางทางทูต

๒. ให้คณะกรรมการร่วมทางการค้าประชุมกันอย่างสม่ำเสมอ ณ เวลาและสถานที่ที่ทั้งสองฝ่ายต่างสะดวกตามความเห็นพ้องกันของหน่วยงานแต่ละฝ่าย การติดต่อสื่อสารในประเด็นนี้จะดำเนินการผ่านทางช่องทางการทูต

หน้าที่ของคณะกรรมการร่วมทางการค้า ให้รวมถึง :

- ก) ทบทวนการดำเนินการตามข้อตกลงนี้
- ข) ตรวจสอบแนวทางและวิธีการที่จะเพิ่มและสร้างความหลากหลายในความสัมพันธ์ทางการค้าระหว่างกัน
- ค) พิจารณาและนำเสนอแผนงานที่มุ่งเสนอแนะภาคีคู่สัญญาถึงมาตรการเพื่อขับเคลื่อนการพัฒนาความร่วมมือทางการค้า
- ง) ป่งชี้ปัญหาที่เป็นอุปสรรคต่อความร่วมมือการค้าทวิภาคีและเสนอแนะวิธีการแก้ไขที่อาจช่วยขยายโอกาสในการเข้าถึงตลาดในประเทศของตน และ
- จ) หรือในประเด็นอื่น ๆ ที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ร่วมกัน ตามที่ภาคีคู่สัญญาจะเห็นสมควร

ข้อ ๘

การเข้าถึงกระบวนการยุติธรรม

ภาคีคู่สัญญาเห็นพ้องกันว่า คนชาติของฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดจะต้องได้รับการปฏิบัติอย่างเท่าเทียมกันในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมภายในดินแดนของตน ตามที่บัญญัติไว้ในกฎหมายและกฎระเบียบที่เกี่ยวข้องของภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งฝ่ายใด

ข้อ ๙

การปกป้องทางสาธารณสุข และผลประโยชน์ของชาติ

บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้จะไม่จำกัดสิทธิของภาคีคู่สัญญาแต่ละฝ่ายในการกำหนดมาตรการสั่งห้ามหรือตั้งข้อจำกัดใด ๆ เพื่อการปกป้องศีลธรรมอันดีของประชาชน การปกป้องชีวิตและสุขภาพของมนุษย์ สัตว์ หรือพืช การปกป้องสาธารณสุขสมบัติของชาติที่มีคุณค่าในทางศิลปะ ประวัติศาสตร์ และ โบราณคดี และ/ หรือ การป้องกันโรคและศัตรูพืชหรือสัตว์

ข้อ ๑๐

การระงับข้อพิพาท

ข้อพิพาทใด ๆ ระหว่างภาคีคู่สัญญาซึ่งเกิดขึ้นจากการตีความ หรือการดำเนินการตามความตกลงนี้จะถูกระงับอย่างฉันทมิตรโดยการปรึกษาหารือและการเจรจากระหว่างภาคีคู่สัญญา

ข้อ ๑๑

ระยะเวลาของการมีผลบังคับใช้ของความตกลง

ความตกลงฉบับนี้จะมีผลบังคับใช้ในวันที่ได้รับแจ้งเป็นลายลักษณ์อักษรครั้งสุดท้ายโดยภาคีคู่สัญญาฝ่ายหนึ่งถึงภาคีคู่สัญญาอีกฝ่ายหนึ่งระบุว่า ได้ดำเนินการตามกฎหมายและกฎระเบียบของตนเพื่อการมีผลบังคับใช้ความตกลงนี้แล้ว และจะมีผลบังคับใช้เป็นเวลาสามปี หลังจากสิ้น

เมื่อสิ้นสุดการบังคับใช้ความตกลงฉบับนี้ ให้สัญญาใดที่ทำขึ้นภายใต้บทบัญญัติแห่งความตกลงนี้ซึ่งได้ผ่านการลงนามและมีการดำเนินการตามสัญญาแล้ว จะยังคงมีผลบังคับใช้อีกไม่เกินหนึ่งปีหลังจากการสิ้นสุดความตกลงนี้ ยกเว้นกรณีที่มีภาคีสัญญาเห็นเป็นอย่างอื่น

เพื่อเป็นพยานแก่การนี้ ผู้ลงนามข้างท้าย ซึ่งได้รับมอบอำนาจโดยถูกต้องจากรัฐบาลของตนได้ลงนามในความตกลงฉบับนี้

ทำ ณ กรุงเตหะราน เมื่อวันที่ ๒ เดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๕๙ (ค.ศ. ๒๐๑๖) ซึ่งตรงกับวันที่ ๑๓ ปีศักราชบาห์มัน ๑๓๙๔ ทำคู่ฉบับในภาษาไทย ภาษาเปอร์เซีย และภาษาอังกฤษ ทุกฉบับทั้งสามภาษามีความถูกต้องเท่าเทียมกัน ในกรณีที่มีความแตกต่างกันในการตีความ ให้ถือฉบับภาษาอังกฤษเป็นสำคัญ

สำหรับรัฐบาลแห่งราชอาณาจักรไทย

สำหรับรัฐบาลแห่งสาธารณรัฐอิสลามอิหร่าน

(นางอภิรตี ดันตราภรณ์)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์

(นายโมฮัมหมัด เรซา เนมัทชาเด)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

เหมืองแร่ และการค้า